

פרשת לך לך – הדרשה של איילה

בפרשה שלי, אברם מתוסכל מאוד מכך שלו ולשרי אין ילדים. הוא מחליט להמשיך את זרעו דרך הגר, השפחה של המשפחה, כדי שיהיו להם ילדים והשושלת שלו תוכל להמשיך.

זה היה יכול להיות פתרון טוב, אילולא אברם היה מגרש אותה אחרי שהיא ילדה לו בן.

שרי היא זו שמציעה לבעלה לקחת את הגר, השפחה המצרית, לאישה. שרי מאמינה שאולי בזכות החיבור בין אברם ושרי, יולדו לה בנים והיא תוכל לגדל אותם כשלה.

הגר אכן נכנסת להריון תוך זמן קצר ויולדת בן.

אני מאמינה ששרי רואה בבן של הגר את בנה הפרטי, למרות שהוא למעשה נולד מהגר, וכך נוצר בין השתיים מתח גדול.

לתפיסתי, אם אברם הכניס להריון את הגר, אז הבן שנולד שייך להגר ולאברם, ושרי לא יכולה לקחת עליו בעלות. הכעס של הגר מוצדק. הגר מרגישה שהיא לא יכולה לחיות איתם יותר, ובורחת מן הבית.

בדרך היא פוגשת מלאכים: הראשון אומר לה לשוב אל הבית של שרי ואברם. השני מבטיח לה כי "זרעך לא יספר מרוב". השלישי מצווה עליה לקרוא לבן שיוולד בשם 'ישמעאל', "כי שמע ה' אל ענייך".

אני חושבת שהחלק שבו המלאך מגלה כי השם של התינוק יהיה ישמעאל הוא חלק חשוב, כי הוא מוכיח שאלוהים כן חושב על הגר ורואה אותה ואת הכאב שלה, על כך ששרי רצתה להשתמש בה כדי לקבל בן דרך הגוף שלה.

לסיכום אני רוצה לומר שאני מאמינה שלכל אישה יש בעלות על הגוף שלה ועל הילדים שהיא ילדה. כמובן שזו גם אחריות הגבר, אבל במקרה שלנו, אברם ניסה לרצות את שרי ולהתנהג כאילו הבן של הגר שייך לה. בסופו של דבר הבן של שרי, ישמעאל, נהיה לגוי גדול ולאחר מכן מוגדר גם האויב של העם היהודי. העיקרון הזה מוכיח בעיני שמה שנולד בחטא, ימשיך להכות בכך ויהיה קשה מאוד לעשות שלום עם החלק הזה בתוכך.

אני חושבת שאברם היה צריך להיות נאמן לשרי ולהמשיך לחכות בסבלנות שיוולד לו בן (על אף שהיה כבר בן תשעים ותשע). אילולא היה מתחבר להגר ויולד לה בן, יכול להיות שלא היה נוצר אויב גדול שיקשה על חיי עם ישראל כולו בהמשך הדרך.

תודה שהאזנתם לי!

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו	May the one who creates harmony
הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם	above make peace
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל,	for us, and for all Yisrael,
וְעַל כָּל יִשְׁמַעֵאל,	and for all Yishmael
וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל.	and for all who dwell on earth.
וְאָמְרוּ אָמֵן.	And say: Amen.